

Referat: Temistocle si campania sa politica in favoarea partidei maritime

Dotat cu asemenea calitati, servind cea mai mare grupare politica si, totodata, profesionala (de interese economice), Temistocle ajunge, la numai 32 de ani, arhonte al cetatii (493 i.e.n.), functie in care este reales si in anul urmator. Isi datora popularitatea si originii sale modeste; tatal sau, Neocles, era negustor, de mica anvergura, iar mama sa era originara din Tracia (dupa altii, din Caria). Legile soloniene ii dadeau depline drepturi de cetatean, deoarece, cu toate ca era metec (pe jumătate strain de cetate), beneficia de dreptul nasterii in Atena (525 i.e.n.).

Dupa batalia de la Marathon, in pregatirea si ducerea careia conceptia partidei terestre invinsese, Temistocle reincepu campania politica in favoarea partidei maritime. Aceasta i-a fost usurata prin disparitia celui mai redutabil adversar al sau, Miltiade, care, purtand nimbul de cel mai de seama marathonomah, eroul victoriei antipersane, ar fi avut, probabil, castig de cauza in fata Ecclesiei ateniene. Asa ca, in disputa cu partida terestra, Temistocle, bucurandu-se si de faptul ca la Marathon n-a fost spectator (facuse parte din consiliul strategilor), reusi sa-l invinga pe Aristide, ce ramasese principalul sau adversar.

si evenimentele externe l-au slujit pe Temistocle, Intre acestea cele mai importante fiind pregatirile persane pentru razboiul cu Grecia, ce puneau accent atat pe trupe terestre, cat si pe flota, precum si rivalitatea maritima creseinda a Egeinei. Obtinu, nu usor, deoarece Aristide era si el marathonomah, ostracizarea acestuia, in 482 i.e.n. De la Adunarea poporului (Ecclesia), smulse aprobarea ca veniturile minelor de argint de la Laurion, ce se imparteau cetatenilor, sa fie afectate construirii unor corabii de lupta. Deschizand santierul naval in acest scop, Temistocle opta pentru cel mai modern vas al vremii: triera, cu toate ca era mai dificil de construit decat mai vechea monera.

Intens sustinut, santierul atenian reusi, in mai putin de trei ani, sa lanseze la apa 100 de triere noi. Flota ateniana devenise capabila, datorita lui Temistocle, sa se masoare cu cea persana. Dar, pana la izbucnirea celui de al doilea razboi persic, in lumea greaca si in cea persana se produsese evenimente ce aveau sa influenteze hotarator cursul acestuia. Mai intai, prin moartea lui Darius, in anul 486 i.e.n., pregatirile persane de razboi fura sistate, urmasul acestuia, Xerxes, avand de infruntat rascoale insemnate in intinsul imperiu. De abia dupa reprimarea egiptenilor si babilonienilor (incheiata in 483 i.e.n.), "Marele Rege" se putu consacra pregatirii unui razboi cu Grecia.

Ragazul, am vazut, a fost salutar cel putin pentru Atena, Temistocle folosindu-l din plin in vederea intaririi fortei sale militare. Pe de alta parte, pentru prestigiul si existenta marelui sau imperiu, Xerxes nu-si putea permite o noua infringere si, de aici, minutilozitatea pregatirilor sale provocara teama in toate polisurile grecesti. Dupa ce s-a asigurat, prin mijlocirea diplomatiei, contra unei interventii a Siracuzei, ce dispunea de insemnate forte navale si terestre, Xerxes obtinu aliati in

lumea divizata greaca: Thessalia si Beotia, precum si neutralitatea Argosului. Chiar si in cetatile grecesti ce nu se plecasera in fata persilor, Xerxes se putea sprijini pe ajutorul elementelor filopersane.

Pregatirile de mars si militare propriu-zise fura, insa, colosale: pentru a nu avea surprize neplacute in transferul flotei, cum se intamplase inaintea primului razboi medic, persii au sapat, in istmul ingust ce uneste capul stancos al Atonului cu continentul, un canal ce permise flotei sa treaca, pe doua rnduri, in deplina siguranta. Apoi, in vederea unui transfer rapid al intregii ostiri, din Asia Mica in Grecia continentală, persii legara tarmurile Helespontului (langa Abydos), cu doua poduri de vase. Panica cuprinsese in intregime lumea greaca. Desi ostila democratiei sclavagiste ateniene, Sparta, cealalta forta de marime a intai a Greciei, se vazu nevoita sa incheie o alianta defensiva cu Atena.

Pentru a slabi, totusi, influenta Atenei, Sparta obtinu, in toamna anului 481 i.e.n., conducerea ligii panhelenice, constituita, la initiativa ei, prin intelegerea din Corint. Congresul corintic al polisurilor grecesti a hotarat ca, pe toata durata razboiului cu persii, sa inceteze toate ostilitatile intergrecesti.